

marie claire

SMALL TALK: АКТОР НАЗАР ЗАДНІПРОВСЬКИЙ ПРО ТЕАТРАЛЬНУ ВИСТАВУ «АВАНТЮРА НИКОДИМА ДИЗМИ»

Главная › Стиль Жизни › Small Talk: актор Назар Задніпровський про театральну виставу «Авантюра Никодима Дизми»
22 юля 2022, 11:00

Нещодавно в київському театрі ім.Франка відбулася прем'єра вистави «Авантюра Никодима Дизми» за мотивами роману Тадеуша Доленги-Мостовича. Головну роль у виставі виконав відомий український актор **Назар Задніпровський**. Про підготовку до прем'єри, репетиції під звуки сирен та віру в перемогу він розповів в інтерв'ю Marie Claire Ukraine.

Назар, чому варто відвідати цю виставу?
Бо це вистава найкращого театру в світі.

Це дуже актуальний текст, написаний ніби про сьогодні, і дуже особлива історія для мене. Цей роман приніс мені батько — народний артист України Лесь Задніпровський — ще декілька років тому. У нас із режисером Дмитром Чирипюком були сумніви і вагання: як цей величезний роман вмістити в одну виставу, як втілити сценічно все те, що так класно працює в літературній основі. І в якийсь момент я вже не вірив, що цей задум зможемо втілити у життя, адже до творчих питань додалися два ковіди і війна... Але час все розставив на свої місця і з величезного тексту Доленги-Мостовича ми зробили історію, яка веде до головного — фінального монологу графа. Тож, приходьте і подивіться що за вистава у нас вийшла.

На сайті театру зазначено, що прем'єра вистава мала відбутися у квітні, але це було неможливо зі зрозумілих причин. Війна, зміна світогляду та цінностей, які вона несе — відбилися на постановці, на вашому підході до гри?

Звісно, війна вплинула на мене, але не на моє сприйняття героя чи вистави. Для мене це все ще історія такого собі щасливчика, який витягнув щасливий квиток, але не витримав випробування славою, владою і грошима. Був ніким – сірою мишею – і, зрештою, дуже швидко перетворився на людину, яка заради кар'єри здатна піти на вбивство і зраду. Тож, для мене ця історія однозначна, що до 24 лютого, що після.

Як відбуваються репетиції, оскільки війна триває, час від часу лунає сирена, є комендантська година.

Ми дуже покладаємося на наші ЗСУ, спокою також додає сусідство з урядовим кварталом, віримо, що ми під надійним захистом. Добирання на репетиції це, звісно, великі незручності, але в порівнянні з тим, що доводиться переживати нашим солдатам і українцям, чиї міста і села – це передова, наші клопоти – взагалі не проблема. Дякувати Богу, країна дає нам можливість працювати і випускати вже другу прем'єру під час війни. Я радію, коли до нас в театр приходять наші герої. Ми щодня бачимо як професійно і самовіддано вони виконують свій обов'язок, тож, я тішуся, що ми можемо віддячити їм бодай нашими виставами.

Як ви ставитесь до кенсення російської культури?

Я підтримую це на 95%. Вважаю, що мене російська культура не зробила потворою і вбивцею, а їхніх солдатів зробила, тож, мабуть, свою роль відіграє той пропагандистський соус, з яким подається ця культура. Для мене, як для актора, література значно ближча, ніж для людей інших спеціальностей, бо хочеш не хочеш, а це основа професії. Звісно, я вчив на пам'ять і читав багато російської прози і поезії, Єсенін взагалі мій улюблений поет. Але якщо люди з Ірпеня, Бучі чи Маріуполя, скажуть мені: «Назарє, засунь свою думку в одне місце, всю російську культуру треба заборонити», то я погоджуся. Бо, в порівнянні з ними, я взагалі не пережив війну.

Який твір ви хотіли б побачити на сцені театру ім. Івана Франка найближчим часом?

В юності я мріяв зіграти Хлестакова, потім Манілова з «Мертвих душ», зараз... Не знаю, мене якось доля веде – не я знаходжу, а мене знаходять. Анатолій Хостікоєв сам запропонував мені роль Синьйора з вищого світу, Дизму для мене знайшов батько, «Скажене весілля» — Юрій Горбунов... Хіба що на кастинг «Великої різниці» я пішов сам. Мені щастить на талановитих режисерів, продюсерів і партнерів, тому сподіваюся, що хороша роль мене ще знайде.

Фото: Юлія Вебер